и на Стрелчи Твои рани
Сили Сърцу подай.

Юнак Балкански

За малко урв те отдели
от планина-та, рокв многосърдий.
Но что далеко не отиде
и въ край не знайдивий удали
Въ китни Върхове Балкански
Кога ще видя ваши пакв
Кога подъ сънки боровански
ще да почина мило юнакв?
Приятно тамъ, сърдце въ отрада
между высоки въ гори
въ сладкодухлива прохлада
нещуващъ сънъ подъ дъбри.
Върви ты конче Борисене
Далеко Балкана Страна
Носи ты младо тръсене
Высоко въ Стара планина.
За здраве ми гори чашъта
предъ благолъскавъ конастасъ
За тебе моя невъста млада
молитва чине въ праченъ часъ
Върви ты конче Борисене